

BIAŁONOGI (1) ai

A sg m białonogi.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład).

O koniu rasy arabskiej odznaczającym się cienką, suchą, białą pęcinq; crus petilum, petulus equus qui pedes albos habet, petila ungula equi alba, petula sura equi id est alba, petulus equus Cn: dary dawał: temu Szatę złotogłowową [...] Czálzę drugiemu [...] tobie białonogi Kón Turecki KochJez A3.

LZ